

Dokumentstatus

Fastställd

Vårt tjänsteställe, handläggare

GD-stab

Diarienummer/beteckning

MPF/2024:471

Ert tjänsteställe, handläggare

Försvarsdepartementet

103 33 Stockholm

Remissvar SOU 2024:59 Signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet

Myndigheten för psykologiskt försvar (MPF) avstyrker betänkandets förslag under avsnitt 8.3.2 *En fördjupad dialog* om att MPF inte ska ges rätt att inrikta signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet som bedrivs av Försvarets radioanstalt (FRA).

Övergripande synpunkter

MPF konstaterar att utredningen inte berör de sakförhållanden och den behovsbeskrivning som MPF redovisat för utredningen och att det saknas en samlad redovisning och bedömning vad gäller MPF från utredningens sida.

MPF ser inte att utredningens förslag om att en fördjupad dialog med FRA skulle tillgodose myndighetens behov. Genom att utredningen inte redovisar några resonemang avseende förevarande förslag bedömer MPF att det i redovisningen saknas tillräckligt underlag för regeringens beslut i fråga om MPF:s inriktningsrätt.

Synpunkter i detalj

I det nedanstående utvecklar MPF myndighetens synpunkter på betänkandets förslag i avsnitt 8.3.2. Myndighetens möjlighet att lämna utförligare kommentarer än de övergripande synpunkter som redovisas nedan begränsas av sekretesshänsyn.

Betänkandets förslag rörande MPF

I betänkandet förs, med undantag för ISP, inga resonemang om de enskilda myndigheternas behov. Utredningen utelämnar de sakförhållanden som MPF anfört som grund för myndighetens behov av att erhålla inriktningsrätt av signalspaning. Utredningen redovisar ingen analys som grund för förslaget att MPF, istället för att ges rätt att inrikta signalspaning, föreslås föra en fördjupad dialog med FRA. Detta ska enligt utredningen tillräckligt väl kunna tillgodose myndighetens behov av underrättelser från signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet.

MPF avstyrker förslaget mot bakgrund av att betänkandets föreslagna hantering inte tillgodoser myndighetens underrättelsebehov.

Inriktningsrätt eller dialog

FRA får idag inte bedriva inhämtning eller bearbetning med utgångspunkt i MPF:s underrättelsebehov. Den befintliga underrättelseproduktionen vid FRA som inriktas av andra uppdragsgivare tillgodoser, av naturliga skäl, inte MPF:s behov. Utredningens förslag om att MPF bör fördjupa dialogen med FRA avseende redan inhämtad och bearbetad information ersätter således inte MPF:s behov av att lämna närmare inriktning av signalspaning.

Utredningen har i avsnitt 4.5.4 även lämnat förslag som rör signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet i krig och krigsfara. Ur detta kan utläsas att även om en myndighet inte ges rätt att inrikta signalspaning i fredstid så föreslås regeringen i krig och krigsfara i ett enskilt fall kunna besluta om att myndigheten då får inrikta signalspaning. Även om förslaget som sådant är rimligt och välkommet så bedömer MPF att detta skulle resultera i begränsad nytta för MPF. Med utgångspunkt i MPF:s verksamhet och behov konstaterar myndigheten att ett mycket nära samarbete mellan myndigheterna skulle behöva upparbetas redan i fredstid för att effektivt kunna inrikta signalspaning i krig. Därutöver är det sannolikt rimligt att anta att signalspaningsresurserna vid krig eller krigsfara redan är hårt ansträngda på grund av ökade underrättelsebehov från ordinarie uppdragsgivare.

MPF:s verksamhet och underrättelsebehov

MPF:s uppdrag är unikt och grundläggande för utvecklingen av Sveriges psykologiska försvar. MPF har, i likhet med FRA en inriktning mot yttre hot och ska bland annat identifiera, kartlägga, bedöma och rapportera om hotaktiviteter som riktas mot Sverige och svenska intressen. Den informationsinsamling som MPF har möjlighet att genomföra med egna medel omfattas av uppenbara begränsningar. Detta har betydelse för MPF:s möjligheter att samla in information som behövs för kartläggning och analys av främmande maktssäkerhetshotande verksamhet. Dessa förhållanden utgör även ramen för MPF:s samlade informations- och underrättelsebehov.

Betänkandets förslag om att MPF inte ges rätt att inrikta signalspaning innebär att den svenska försvarsunderrättelseverksamhetens inhämtning, analys och produktion inte utvecklas med avseende på det psykologiska försvarets behov. Försvarsunderrättelseverksamhetens underrättelseproduktion inom området riskerar därmed att bli mindre relevant även för andra mottagare än MPF.

MPF:s behov av en lag för behandling av personuppgifter i myndighetens verksamhet kvarstår oavsett om myndigheten ges rätt att inrikta signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Magnus Hjort efter föredragning av biträdande stabschef Marcus Berg. I den slutliga handläggningen har även stabschefen Mikael Tofvesson samt chefsjuristen Daniel Karfs deltagit.

Magnus Hjort
Generaldirektör

Marcus Berg
Biträdande stabschef